

РЕШЕНИЕ

№ 503

гр. София, 30.01.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XXIII КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 20.01.2023 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Доброслав Руков

**ЧЛЕНОВЕ: Луиза Христова
Мария Шишкова**

при участието на секретаря Елица Делчева и при участието на прокурора Цветослав Вергов, като разгледа дело номер **10399** по описа за **2022** година докладвано от съдия Луиза Христова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 и следващите от Административнопроцесуалния кодекс (АПК) във връзка с чл. 63в от Закона за административните нарушения и наказания (ЗАНН). Образувано е по касационна жалба на директора на Столична дирекция на вътрешните работи (СДВР), чрез юрисконсулт Б., срещу решение № 3818 от 17.10.2022 г., постановено по НАХД № 9501/2022 г. по описа на Софийски районен съд (СРС), Наказателно отделение, 99-ти състав. С решението е отменен електронен фиш за налагане на глоба за нарушение, установено с автоматизирано техническо средство, серия „К“, № 4782404, издаден от СДВР, с който на Ц. Н. В., на основание чл. 189, ал. 4 във връзка с чл. 182, ал. 4 от Закона за движението по пътищата (ЗДвП), е наложено административно наказание „глоба“ в размер на 100 лева за нарушение на чл. 21, ал. 2 във връзка с ал. 1 ЗДвП.

В жалбата са развити съображения за неправилност на съдебния акт, поради постановяването му в противоречие с правилата на материалния закон и явна несправедливост. Касаторът излага доводи, че е доказано извършването на вмененото нарушение на чл. 21, ал. 2 във връзка с ал. 1 ЗДвП и електронният фиш съдържа всички реквизити по чл. 189, ал. 4 ЗДвП. Сочи, че наложеното административно наказание е правилно индивидуализирано в законоустановения му размер при правилно приложение на разпоредбата на чл. 189, ал. 4 във връзка с чл. 182, ал. 4

ЗДвП. Претендира отмяна на решението и постановяване на друго по съществуващото на спора, с което да бъде потвърден електронният фиш. Претендира юрисконсултско възнаграждение. Прави възражение за прекомерност на адвокатското възнаграждение. Подробни съображения развива в писмени бележки по съществуващото на спора.

Ответникът – Ц. Н. В., не се явява и не се представлява, и не изразява становище по жалбата.

Представителят на Софийска градска прокуратура изразява становище за основателност на касационната жалба и моли решението на СРС да бъде отменено. Прави възражение за прекомерност.

Административен съд София-град, XXIII-ти касационен състав, като прецени събраните по делото доказателства и наведените касационни основания, прилагайки нормата на чл. 218 АПК, приема следното от фактическа и правна страна:

Касационната жалба е депозирана в законоустановения срок от активно легитимирано лице срещу акт, който подлежи на оспорване, поради което същата е процесуално допустима. Разгледана по същество, тя е неоснователна.

Решението на районния съд е валидно и допустимо, доколкото същото е постановено по подадена в срок жалба срещу акт, който подлежи на съдебен контрол, като произнасянето е извършено от компетентен съд в рамките на правомощията му.

Районният съд е установил следната фактическа обстановка: на 23.04.2021 г. в 09:38 часа, мобилна система за видеоконтрол „АТСС ARH CAM S1“ № 11743F0 заснела лек автомобил марка „А.“, модел „А 4 Авант“, с рег. [рег.номер на МПС], движещ се в [населено място], по [улица], до спирката на гробищен парк „Б.“, в посока от [улица]към [улица], с превишена скорост – 62 км/ч, при максимално разрешена за движение в населено място – 50 км/ч, въведена с пътен знак В-26.

Въз основа на тези данни и проверка за собственост на заснетия автомобил, впоследствие бил издаден електронен фиш, серия „К“, № 4782404, за налагане на глоба за нарушение, установено с автоматизирано техническо средство, с който за нарушение на чл. 21, ал. 2 във връзка с ал. 1 ЗДвП, на настоящия ответник по касация, било наложено административно наказание „глоба“ в размер на 100 лева на основание чл. 189, ал. 4 във връзка с чл. 182, ал. 4 ЗДвП, тъй като било прието, че нарушението е извършено повторно – в едногодишен срок от влизане в сила на електронен фиш, серия „К“, № 3246310, като обстоятелството, касаещо повторността, не било описано словесно в издадения електронен фиш. Тази фактическа обстановка е установена въз основа на събраните и кредитирани от СРС доказателства.

За да отмени електронния фиш, СРС е формирал извод, че електронният фиш не отговаря на изискванията на чл. 189, ал. 4, изр. второ ЗДвП. Конкретно, електронният фиш бил издаден при допуснати нарушения на процесуалния закон във връзка с цитираното минимално необходимо съдържание досежно описание на нарушението и посочване на правната квалификация.

Като извърши служебна проверка на основание чл. 218, ал. 2 АПК и въз основа на фактите, установени от районния съд, съгласно чл. 220 АПК, настоящият състав намира, че обжалваното решение е валидно, допустимо и в съответствие с материалния закон.

Касационната инстанция приема, че действително са допуснати съществени процесуални нарушения при издаване на електронния фиш. Нарушението е квалифицирано в електронния фиш по чл. 21, ал. 2 във връзка с ал. 1 ЗДвП, с цитирана санкционна норма – чл. 189, ал. 4 във връзка с чл. 182, ал. 4 ЗДвП. Последната

разпоредба е препращаща към възможни 18 различни хипотези и при позоваването на нея следва задължителна привръзка със съответната алинея 1, алинея 2 или алинея 3 и съответната точка на чл. 182 ЗДвП. Или с други думи, чл. 182, ал. 4 препраща към ал. 1, 2 и 3 и наказващият орган е трябвало да посочи в електронния фиш свързаността на квалифицирания състав по чл. 182, ал. 4 ЗДвП със съответния основен състав на нарушение, което в случая не е направено.

Отделно от това, правилна е констатацията на въззивния съд за липсата на съществен елемент от описанието на нарушението в електронния фиш. При словесното описание на нарушението в констативно-съобразителната част на процесния фиш не е записано, че нарушението е извършено в условията на повторност, което представлява по-тежко квалифициран състав на нарушение, съответно следва да е посочено въз основа на кой влязъл в сила електронен фиш или НП е налице повторност при извършване на едно и също нарушение.

Непосочването на точната правна квалификация на нарушението във връзка с квалифицирания състав на повторност (чл. 182, ал. 4 ЗДвП), както и непълното словесно описание на нарушението в електронния фиш е довело до нарушаване правото на защита на наказаното лице да разбере точно какво административно нарушение му се вменява.

Доколкото направените от СРС изводи съответстват на фактическата обстановка и не са налице основанията на чл. 63в от ЗАНН във връзка с чл. 348, ал. 1 от НПК, то съдът констатира, че касационната жалба следва да бъде отхвърлена като неоснователна, а постановеното съдебно решение – оставено в сила.

Ответната страна не е претендирала разноски, поради което такива не следва да й бъдат присъждани.

По изложените съображения и на основание чл. 221, ал. 2 от АПК във връзка с чл. 63в от ЗАНН, Административен съд София – град, XXIII-ти касационен състав,

РЕШИ:

ОСТАВЯ В СИЛА решение № 3818 от 17.10.2022 г. на СРС, Наказателно отделение, 99-ти състав, по НАХД № 9501/2022 г.

Решението е окончателно.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.